د اسلام رسول محمد صلى الله عليه وسلم

المعتمد من السيرة

(پښتو)

د اسلام له رسول محمد -صلى الله عليه وسلم- په اړه لنډ معلومات چې په هغې کې به يې - نوم، نسب، هېواد، ودونه، استازولي(پيغمبري)، هغه څه چې بلنه يې ورته کړې، د نبوت نښې يې، د هغه شريعت او د دښمنانو دريځ يې - بيان کړم.

بسم الله الرحمن الرحيم

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام

جمعية الربوة

رواد الترجمة

المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900
ceo@rabwah.sa
P.O.BOX: 29465
RIYADH: 11557
www.islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

◆ د اسلام رسول محمد (صلى الله عليه وسلم)◆

د اسلام له رسول محمد -(صلى الله عليه وسلم)- په اړه لنډ معلومات چې په هغې کې به يې -نوم، نسب، هېواد، ودونه، استازولي (پيغمبري)، هغه څه چې بلنه يې ورته کړې، د نبوت نښې يې، د هغه شريعت او د دښمنانو دريځ يې- بيان کړم.

❖❖❖

◆ د هغه نوم، نسب او هغه ښار يې چې پکې زيږېدلی او لوی شوی دی◆

د اسلام رسول محمد -(صلی الله عليه وسلم)- د عبدالله زوی، د عبدالمطلب لمسی، د هاشم کړوسی او د ابراهيم د زوی اسماعيل عليهم السلام له اولادې څخه دی. دا ځکه چې د الله نبي ابراهيم عليه السلام له شام څخه مکې ته راغی، له هغه سره يې هاجره مېرمن او اسماعيل زوی هم په زانګو کې و، هغوی دواړه يې په مکه کې د الله په امر سره مېشت کړل، کله چې ماشوم ځوان شو، ابراهيم عليه السلام مکې ته راغی، هغه او زوی يې اسماعيل -عليهما السلام- بيت الحرام کعبه جوړه کړه، خلك د هغې شاوخوا زيات شول او مکه د خلکو د پالونکي؛ الله د لمانځونکو هدف وګرځېدله، چا چې د حج اداکولو ته لېوالتيا درلوده، او خلکو د ابراهيم عليه

السلام پر ملت د الله لمانځلو او يووالي ته ادامه ورکړه. بيا له دغه وروسته انحراف (کوږوالى) رامنځته شو، نو د عربو د ټاپو وزمې حال هم داسې شو لکه د هغې شاوخوا د نړۍ د نورو ښارونو غوندې، د شرك چارې ښکاره شوې، لکه د بوتانو لمانځل، د لوڼو ښخول، پر ښځو ظلم، درواغ ويل، د شرابو څښل، د ناوړه کړنو ترسره کول، د يتيم مال خوړل او سود اخېستل. په دغه ځاى او دغه ټولنه کې د اسلام رسول؛ محمد - د عبدالله زوى د ابراهيم د زوى اسماعيل عليهم السلام له اولادې څخه په ٥٧١ زيږديز کال کې - پيدا شو، پلار يې د هغه له زوکړې مخکې وفات شو، مور يې د هغه د عمر په شپږم کال وفات شوه، تره يې ابوطالب د هغه پالنه پر غاړه واخېستله، هغه يتيم او بې وزله را لوى شو، هغه د خپل لاس گټه خوړله.

❖❖❖

◆ مبارک واده له مبارکې مېرمنې سره ◆

کله چې هغه د پنځه ویشت کلونو شو، د مکې یوې سرداري مېرمنې، د خویلد له لور خدیجې - (رضي الله عنها) - سره یې واده وکړ، له هغې څخه یې څلور لوڼې او دوه زامن پیدا شول، دواړه زامن یې په کوچنیوالي کې وفات شول، د هغه له خپلې مېرمنې او کورنۍ سره ډېر نرم او د مینې چلند و، ځکه خو یې مېرمنې خدیجې زیاته مینه ورسره لرله، هغه هم همدارنګه مینه ورکوله، او تر مړینې وروسته یې تر ډېرو کلونو پورې نه هېرېدله، پسه به یې حلالولو او د خدیجې (رضي الله عنها) په ملګرو مېرمنو به یې د هغې د درناوي په موخه وېشلو، تر څو له هغې سره نیکي وکړي او د مینې ساتنه یې وکړي.

❖❖❖

د وحې پيل

د الله رسول محمد (صلى الله عليه وسلم) چې الله له كومې ورځې پيدا كړى و همداسې لوى ښه خويونه يې لرل، قوم يې په ريښتوني او امانتدار نومولى و، او په لويو كارونو كې به يې ګډون ورسره كاوه، د بت لمانځلو له چارو يې كركه كوله او ګډون به يې پكې نه كاوه.

او كله چې څلويښت كلن شو په داسې حال كې چې په مكه كې و، الله د استازي په توګه غوره كړ، نو جبرئيل پريښتې د قرآن له سورت څخه لومړي آيتونه ورته راوړل، چې هغه دا د الله تعالى وينا ده.

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (1). خَلَقَ الإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ (2). اقْرَأْ وَرَبُّكَ الأَكْرَمُ (). الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (4). عَلَّمَ الإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (5).

ولوله د خپل هغه پالونكي پر نوم چې پيدا يې كړ. د وينې له ټوټې يې انسان پيداكړ. ولوله او ستا پالونكى ډېر

عزتمند دی. هغه چې په قلم سره یې ښوونه وکړه. انسان یې پر هغه څه پوه کړ چې نه پرې پوهېده. د العلق سورت: ۱- ۵ آیتونه

نو خپلې مېرمنې خدیجې (رضي الله عنها) ته راغی په داسې حال کې چې زړه یې لړزېده، او هغې ته یې کیسه وکړه، هغې ډاډ ورکړ، او د خپل تره زوی ورقه بن نوفل ته یې بوت، هغه نصراني و، تورات او انجیل یې لوستلي و، خدیجې ورته وویل: اې د کاکا زویه، له خپل وراره څخه دې واوره، ورقه ورته وویل: ای وراره څه وینې؟ نو د الله رسول -(صلی الله علیه وسلم)- پر هغه څه خبر کړ چې لیدلي یې و، ورقه ورته وویل: دا هغه ناموس (د الله رازدار) دی چې موسی علیه السلام ته به راتللو، کاش زه هغه مهال ځوان وای (چې ستا ملاتړ او مرسته مې کړې وه)، کاش زه هغه مهال ژوندی وای چې قوم دې تا (له وطنه) وباسي، د الله رسول (صلی الله علیه وسلم) ورته وفرمایل: ایا هغوی به ما وباسي؟ هغه وویل: هو، هر

چا چې ستا غوندې څه راوړي، له هغه سره دښمني شوې ده، که هغه ورځ زه وم ټینګه مرسته به دې کوم.

په مکه کې پر هغه د قرآن نزول دوام وکړ، جبرئیل علیه السلام به د مخلوقاتو د پالونکي له لوري نازلاوه، همدا رنګه به یې د رسالت په اړه ورته تفصیلي معلومات راوړل.

په همدې توګه هغه خپل قوم ته د اسلام بلنه ورکړه، قوم یې هغه رد کړه او شخړه یې ورسره وکړه، او له رسالت څخه د تېرېدو په بدل کې یې هغه ته د مال او پاچایۍ وړاندیز وکړ، هغه دا هرڅه رد کړل، او هغوی هغه څه ورته وویل لکه څنګه چې له هغه مخکې سردارانو رسولانو ته ویلي وو: چې کوډګر دی، درواغجن دی، تورلګوونکی دی، پر هغه یې سختي راوستله او د هغه پر شریف بدن یې تېری وکړ او د هغه پیروان یې وځورول.

او رسول (صلی الله علیه وسلم) په پرله پسې توګه په مکه

کې الله ته بلنه کوله، د حج شپې ورځې او د عربو موسمي بازارونه يې موخه ګرځولې وو، چې له خلکو سره به يې پکې ليدل او اسلام به يې ورته وړاندې کاوه، نه يې له دنيا او مشرۍ سره لېوالتيا پيدا شوه او نه له تورې وډار شو، او هغه لره هيڅ داسې سلطان او پاچا نه و، مګر داچې هغه د خپلې بلنې په پيل کې ننګوونه ورته اعلان کړه، چې (که) هغوی (کولای شي نو) د هغه قرآن په څېر دي (داسې څه) راوړي چې هغه راوړی دی، همداسې يې خپل دښمنان پرې وننګول، نو له صحابه کرامو - (رضي الله عنهم) اجمعين- څخه چې چا ايمان راوړ؛ هغوی ايمان راوړ.

او په مکه کې الله پر لويو نښانو ونازاوه، چې هغه بيت المقدس ته(د شپې لخوا) سفر، بيا اسمان ته ختل و، او ښکاره خبره ده چې الله الياس او مسيح عليهما السلام آسمان ته پورته کړي دي،لکه څرنګه چې د دې خبرې

يادونه په اسلام او مسيحيت دواړو کې شوې ده. او نبي -(صلى الله عليه وسلم)- د الله له لوري په اسمان کې د لمانځه امر ترلاسه کړ، او هغه همدغه لمونځ و چې نن سبا يې مسلمانان په ورځ کې پنځه وخته کوي، او په مکه مکرمه کې يوه بله لويه نښانه هم تر لاسه شوه چې هغه د سپوږمۍ چاودېدل و، تردې چې مشرکانو هم وليدله.

او د قريشو کافرانو هغه ته په چل جوړولو او له هغه څخه د خلکو د منع کولو لپاره له هرې لارې کار واخېست، د نښانو په غوښتلو کې يې ډېر ضد وکړ، له يهودو يې مرسته وغوښتله، تر څو په هغو دلايلو سره يې مرسته وکړي چې د هغه پر خلاف شخړه کې او له هغه څخه د خلکو په را گرځولو کې ورسره مرسته وکړي.

کله چې د قريشو د کافرانو لخوا مؤمنانو ته د ستونزو جوړول زيات شول، نبي -(صلى الله عليه وسلم)- هغوى ته حبشې ته د هجرت اجازه ورکړه، او نبي - (صلى الله

عليه وسلم) - ورته وويل: هلته يو عادل پاچا دی، د هغه پر وړاندې پر هيچا ظلم نه کيږي، هغه نصراني پاچا و، نو دوو ډلو حبشې ته هجرت وکړ، کله چې مهاجران حبشې ته ورسېدل، پر نجاشي پاچا يې هغه دين وړاندې کړ کوم چې نبي محمد - (صلى الله عليه وسلم) - راوړی و، هغه اسلام راوړ، او ويې ويل: دغه پر الله قسم هغه څه دي چې موسى عليه السلام ورسره راغلی و، ترڅو له يوې رڼا څخه راووځي، (له بله پلوه هلته په مکه کې يې) قوم يې د هغه او د هغه د ملګرو د ربړولو لړۍ جاري وساتله.

او له هغو خلکو څخه چې په موسم کې له مدينې څخه راغلي و او بيا مسلمانان شول پر اسلام راوړلو يې ورسره بيعت وکړ او پدې چې ملاتړ به يې کوي کله چې دی مدينې ته ورستون شي، او هغه مهال(مدينه) د يثرب په نوم يادېدله، نو څوک چې په مکه کې پاتې وو هغوی ته

یې نبوي مدینې ته د هجرت اجازه ورکړه، نو هغوی هجرت وکړ او په مدینه کې اسلام خپور شو، تردې چې هلته هیڅ داسې کور نه و چې اسلام دې نه وي ور ننوتلی.

وروسته لدې چې نبي - (صلی الله علیه وسلم) - په مکه کې دیارلس کاله تېر کړل، خلک یې الله ته رابلل، الله هغه ته د نبوي مدینې لوري ته د هجرت اجازه ورکړه، نو هغه (صلی الله علیه وسلم) هم هجرت وکړ او د الله لوري ته بلنې ته یې دوام ورکړ او همداسې د اسلام حکمونه یکې لږ لږ نازلېدل، او خپل استازي یې د قبیلو مشرانو او پاچاپانو ته لېږل پیل کړل چې له هغوی سره به لیکونه وو، هغوی یې اسلام ته رابلل، ځنې هغه کسان چې استازي یې ورولېږل: د روم، فارس او مصر پاچیان وو.

په مدینه کې د لمر نیونې پېښه رامنځته شوه، خلک وویرېدل، او دغه ورځ د نبي (صلی الله علیه وسلم) د

زوی ابراهیم له وفات سره سمه وه، نو خلکو وویل: لمر د ابراهیم د مړینې له امله ونیول شو، خو نبي - (صلی الله علیه وسلم)- وفرمایل: پرته له شکه لمر او سپوږمۍ نه د چا د مړینې او نه د چا د ژوند له امله نیول کیږي، بلکې هغه دواړه د الله له نښانو څخه دي، الله خپل بندګان پرې ډاروي، نو که چېرته نبي - (صلی الله علیه وسلم) - د دروغو دعوی کوونکی وای، نو د دې لپاره چې خلک یې دروغجن ونه ګڼي خلك به یې ویرولې وو او داسې به یې ورته ویلې و چې لمر زما د زوی د مړینې له امله نیول شوی؛ نو د هغه چا به څه حال وي چې ما دروغجن وګڼي.

رسول - (صلی الله علیه وسلم) - لره یې خپل پالونکي په بشپړو خویونو ښایسته کړی و او الله په خپله وینا داسې ستایلی دی:

وَإِنَّكَ لَعَلى خُلُقٍ عَظِيمٍ (4).

او پرته له شکه ته پر لویو خویونو یې.

د القلم سورت: (۴)

هغه پر هر ښه خوی یاد شوی و، لکه رېښتینولي، اخلاص، زړورتیا، عدل او وفاء آن د دښمنانو پر وړاندې هم، سخاوت او پر بې وزلو او بېچاره خلکو، کونډو او اړمنو یې خیرات کول خوښول، او د هغوی د لارښوونې حرص یې لرلو، پر هغوی مهربانه و او له هغوی سره یې تواضع کوله، تردې چې یو نا پېژانده سړی به راغی رسول (صلی الله علیه وسلم) به یې لټولو، د هغه په اړه به یې اصحابو (رضي الله عنهم) څخه پوښتنه کوله پداسې حال کې چې هغه به د هغوی په منځ کې و خو نه به یې پېژندلو؛ نو ویل به یې: په تاسو کې محمد څوك دی؟.

د هغه ژوند د هر چا سره د هغه په معامله کې د کمال او شرافت نښه وه له: دښمن او دوست، نیږدې او لیرې،

لوی او کوچني، نارینه او ښځینه، څاروي، الوتونکي او ټولو سره.

کله چې الله د هغه لپاره دین بشپړ کړ او رسول -(صلی الله علیه وسلم)- رسالت په بشپړه توګه ورساوه، نو د درې شپېتو کلونو په عمر وفات شو، چې له هغو څخه ځلوېښت کاله مخکې له نبوت او درویشت کاله د نبي او رسول په توګه. او په نبوي مدینه کې هغه -(صلی الله علیه وسلم)- خاورو ته وسپارل شو، له هغې سپینې قچرې پرته چې پرې سپرېده به او له هغې ځمکې چې د مسافرو لپاره یې خیرات کړه، نور یې هیڅ مال او میراث پرې نښودل.

او کومو کسانو چې اسلام راوړی وو، هغه یې ریښتینی بللی و او د هغه پیروي یې غوره کړې وه ډېر خلك وو، او له اصحابو یې چې کومو کسانو وروستی حج ورسره وکړ، هغوی تر یو لك زیات وو، او دا حج شاوخوا درې

میاشتې مخکې تر وفات یې و او کېدای شي دا یې د دین د ساتنې له رازونو او خپرېدو څخه وي، او کوم اصحاب یې چې پر نبغ اسلام، د هغه پر بنسټونو روزلي وو د عدالت، پرهېزګارۍ، وېرې، وفا او د دغه لوی دین چې ایمان یې پرې راوړی وو، تر ټولو غوره ملګري یې وو.

او له اصحابو (رضي الله عنهم) اجمعین څخه یې تر ټولو د زیات ایمان، پوهې، عمل، اخلاص، تصدیق، قربانۍ، زړورتیا او سخاوت خښتنان: ابوبکر صدیق، عمر بن الخطاب، عثمان بن عفان، علي بن ابي طالب (رضي الله عنهم) وو، او هغوی لومړني هغه خلك وو چې ایمان یې پرې راوړ او رېښتینی یې وبللو، او له هغه وروسته یې ځای ناستي وو، هغه کسانو چې د دین بیرغ یې له هغه وروسته پورته کړ، هغوی لره د نبوت هیڅ ځانګړنه نه وه

او نه يې له نورو صحابه و (رضي الله عنهم) څخه کوم ځانګړی امتياز ورکړ.

الله يې خپل کتاب چې هغه ورسره راغلی و، د هغه سنت، سيرت، ويناوې او کړنې يې پر هغه ژبه وساتلې چې خبرې يې پرې کړې وې، د تاريخ په اوږدو کې هيڅ سيرت داسې ندی خوندي شوی، لکه څنګه چې د هغه (صلی الله عليه وسلم) سيرت ساتل شوی، بلکې دا خبره هم خوندي کړل شوې چې هغه څنګه ويده کېده، څنګه يې خوراک کولو، څنګه يې څښاک کولو او څنګه يې خندل. او څنګه يې په خپل کور کې له کورنۍ سره چلند کاوه؟ او د هغه ټول حالتونه خوندي او په سيرت کې ليکل شوي دي، هغه يو بشر رسول دی، هغه لره د ربوبيت هيڅ ځانګړنه نشته او نه ځان لره د ګټې او زيان واک لري.

❖❖❖

◆ رسالت يې ◆

الله وروسته له هغې محمد (صلی الله علیه وسلم) ولیږه چې د ځمکې په شاوخوا کې ناپوهي، کفر او شرك عام شول او د ځمکې پر مخ داسې څوك نه و چې یوازې د الله عبادت دې وکړي او څوك دې ورسره شریك نکړي، مګر د ګوتو په شمېر یو څو له اهل کتابو څخه وو، نو الله خپل استازی محمد (صلی الله علیه وسلم) د نبیانو او رسولانو د لړی پای ته رسوونکی ولیږه، له لارښوونې او حق دین سره یې ټولو مخلوقاتو ته ولیږه، تر څو یې پر ټولودینونو برلاسی کړي، او خلك د بت لمانځنې، کفر او ناپوهی له تیارو څخه د ایمان او یووالي رڼا ته را وباسي، د هغه رسالت د مخکېنیو نبیانو علیهم السلام د رسالتونو لپاره بشپړوونکی دی.

هغه هم ټولو هغه څه ته بلنه کوله چې نورو نبيانو او رسولانو عليهم السلام: نوح، ابراهيم، موسی، سليمان، داؤد او عيسی کوم ايمان ته بلنه کوله چې پالونکی هغه الله دی چې پيداکوونکی، روزي ورکوونکی، مرګ او ژوند ورکوونکی، د پاچايۍ څښتن، او هغه ذات دی چې چارې سمبالوي، هغه مهربانه ښښونکی دی، او دا چې الله د هر هغه څه پيداکوونکی دی چې په کايناتو کې دي هغه که موږ يې وينو او که يې نه وينو، او له الله پرته نور څه چې دي د هغه له مخلوقاتو څخه يو مخلوق دی.

لکه څرنګه يې چې يوازې د الله لمانځنې ته بلنه کوله او له هغه پرته د نورو لمانځل يې پرېښودل، او ډېر په څرګنده يې بيان کړل چې الله يو دی، هغه په عبادت، پاچايۍ، مخلوق او تدبير کې هيڅ شريک نلري، او دا خبره يې بيان کړه چې له الله پاک څخه نه څوک

زېږېدلي دي او نه له چا زېږېدلی دی او نه هغه لره سیال شته او نه څوك ور ورته دي، نه په خپل مخلوق کې حلول (ننوتل) کوي او نه د هغه په جسد کې ښکاره کېږي.

او پر الهي کتابونو ایمان راوړلو ته یې بلنه ورکړه لکه: د ابراهیم او موسی علیهما السلام صحیفې، تورات، زبور او انجیل، همدا رنګه یې پر ټولو پیغمبرانو علیهم السلام ایمان راوړلو ته بلنه ورکړه، او دا یې و انګیرله چې چا یو نبي دروغ وګاڼه نو ګویا پر ټولو انبیاو علیهم السلام یې کفر وکړ.

او ټولو خلکو ته یې د الله د لورینې زېری ورکړ، او دا چې الله همغه ذات دی چې په دنیا کې د هغوی لپاره بسنه کوي، او دا چې هغه پالونکی مهربان دی، او یوازې هغه به د قیامت په ورځ له خلکو سره حساب کوي کله چې هغوی ټول له قبرونو را پورته کړي، او دا چې همغه

به مؤمنانو ته یې پر نېکو او ښو کړنو لس برابره بدله ورکوي، او د بدۍ به یو برابر، او هغوی لره به په آخرت کې تلپاتې پېرزوینې وي، او چا چې کفر او بد کارونه وکړل، په دنیا او آخرت کې به یې بدله ترلاسه کړي.

او رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) په خپل رسالت کې خپله قبیله، ښار او ځان مبارك ونه ستایه، بلکې په قرآن کریم کې د نورو نبیانو نوح، ابراهیم، موسی او عیسی علیهم السلام نومونو د هغه تر نوم زیات راغلي دي، د هغه د مور او بیبیانو نومونو په قرآن کې ندي بیان شوي، خو د موسی علیه السلام د مور نوم څو ځلې راغلی دی، او د مریم علیها السلام یادونه پنځه دېرش ځلې راغلې ده.

او رسول محمد - (صلی الله علیه وسلم)- له ټول هغه څخه پاك دی چې له شریعت، عقل او فطرت سره ټکر وي او سم خوی یې ردوي، ځکه نبیان علیهم السلام په

هغه څه کې چې د الله له لوري يې خلکو ته رسوي معصوم وي، او څکه چې هغوی بندګانو ته د الله د اوامرو په رسولو مکلف وي، او نبيان هيڅ د ربوبيت او الوهيت ځانګړنه نه لري، بلکې هغوی د نورو انسانانو غوندې انسانان دي، چې الله هغوی ته خپل پيغامونه وحي کوي.

او تر ټولو لوی شاهد چې د رسول محمد (صلی الله عليه وسلم) رسالت د الله له لوري وحي ده، هغه دا دی چې تر نن ورځې داسې شتون لري لکه د هغه په ژوند کې يې چې شتون درلود، او تر مليارد زيات مسلمانان يې پيروان دي، د شريعت واجبات لکه لمونځ، زکات، روژه، حج او داسې نور يې پرته له بدلون او کوږوالي پلي کوي.

❖❖❖

◆ د هغه د نبوت دلایل او نښې نښانې ◆

الله د خپلو نبیانو پر داسې نښانو تایید کوي چې د هغوی پر نبوت دلالت کوونکې وي ، او د هغوی لپاره حجتونه او برهانونه راوړي چې د هغوی پر رسالت شاهدي ورکوي، او الله هر نبي ته داسې نښانې ورکړي دي چې د بشر د ایمان راوړلو لپاره بسنه کوي، او تر ټولو لویې نښې چې نبیانو ته یې ورکړې دي دا دي چې زموږ نبي محمد (صلی الله علیه وسلم) ته یې ورکړې دي، نو هغه ته الله قرآن کریم ورکړ، چې هغه به د قیامت تر ورځې تلپاتې وي، لکه څرنګه چې الله هغه پر لویو نښانو (معجزو) تایید کړی دی، او د محمد (صلی الله علیه وسلم) نښې زیاتې دي چې ځینې یې.

اسراء(د شپې پر مهال سفر کول)، معراج (پورته ختل)، د سپوږمۍ چاودیدل، څو څو ځلې د هغه له دعا وروسته

د باران ورېدل، ترڅو له وچکالۍ وروسته خلك اوبه ترلاسه کړای شي.

د لړو خوړو او اوبو زیاتوالی، چې له هغو به زیاتو خلکو خوراك او څښاك کاوه.

او له هغو غیبو څخه خبر ورکول، چې پر تفصیلاتو یې هیڅوك هم نه پوهېدل، چې الله هغه ته دا خبر ورکړی و، لکه له نبیانو علیهم السلام سره د هغوی د قومونو کیسې او د اصحاب کهف کیسه.

او د راتلونکو غیبو (پټو) خبر ورکول چې وروسته به رامنځته کیږي د الله پاك په خبر ورکولو سره لکه د هغه اور د راوتلو خبر چې د حجاز له ځمکې به وځي او هغه څوك به یې ویني چې په شام کې به وي او د خلکو تر منځ د لوړپوړیزو ودانیو په جوړولو کې سیالۍ.

او د هغه لپاره د الله کفایت او له خلکو څخه یې ساتنه.

او خپلو ملګرو ته يې ژمنې پوره کېدل، لکه هغوی ته يې دغه وينا: هرومرو به پر تاسو فارس او روم فتحه کړل شي، او هرومرو به يې خزانې د الله په لار کې ولګوئ.

د الله له لوري يې پر پرېښتو تاييد.

او د نبيانو عليهم السلام له لوري خپلو قومونو ته د رسول محمد (صلى الله عليه وسلم) د نبوت زېرى ورکول چې په هغو کې موسى، داؤد، سليمان او عيسى عليهم السلام او داسې نورو د بني اسرائيلو له نبيانو څخه زيرى ورکړ.

او پر داسې عقلي دلايلو او مثالونو بيانولو يې تاييد کړ چې سالمو عقلونو ته د منلو دي.

او دغه آيتونه، دلايل او عقلي مثالونه په قرآن کريم او نبوي سنتو کې ثابت دي، او ايتونه يې تر شمېر زيات دي، او څوک چې پرې ځان پوه کول غواړي؛ نوقرآن

کریم، د احادیثو په کتابونو او نبوي سیرت کې د دغو ایتونو په اړه یقیني خبر دی.

او دغه لویې نښې که نه وای رامنځته شوې، نو د قریشو، یهودو او نصاراو هغو کافرانو چې په عربي جزیره کې وو، هغوی به دروغجن ګڼلی و او خلکو به ډېره ترې کړې وای.

او قرآن کریم هغه کتاب دی چې الله، رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) ته وحي کړی او هغه د رب العالمین کلام دی، او الله انسانان او پېریان ننګولي چې د هغه په څېر یا د هغه د یو سورت په څېر راوړي، او دغه ننګوونه به تر قیامته وي، قرآن کریم مهمو پوښتنو ته ځواب ورکوي هغه چې په میلیونو خلك یې په اړه حیران وو، او قرآن عظیم تر نن ورځې په هغه عربي ژبه خوندي دی چې پرې نازل شوی و، له هغه هیڅ توری ندی کم شوی، هغه چاپ او خپور شوی دی، او هغه

لوی عاجزوونکی کتاب دی، د هغه لوستل او د معناوو ژباړه یې په لوستلو ارزي، او له چا څخه چې د هغه په اړه خبرتیا او پر هغه ایمان راوړل پاتې شول؛ نو له هغه بشپړ خیر پاتې شو. لکه څنګه چې د رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) تګلاره، د هغه لارښوونه او سیرت د باوري راویانو له لړۍ سره سم خوندي را رسېدلي دي او پر هغه عربي ژبه چاپ شوي چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) پرې خبرې کولې، داسې لکه اوس چې زموږ په منځ کې ژوند کوي، او زیات شمېر ته ژباړل شوي دي، قرآن کریم او د رسول (صلی الله علیه وسلم) سنت دواړه د اسلام د حکمونو او قوانینو یوازینۍ سرچینې دي.

❖❖❖

◆ هغه شریعت چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) ورسره راغلی دی◆

له کوم شریعت سره چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) راغلی هغه د اسلام شریعت دی، هغه د ټولو رباني شریعتونو او الهي پیغامونو ختموونکی دی، هغه د مخکینیو نبیانو له شریعتونو سره په اصولو کې برابر دی که څه هم په کیفیت کې ورسره توپیر لري.

او هغه د بشپړتیا شریعت دی، د هرې زمانې او ځای لپاره وړتیا لرونکی دی، په هغو کې د خلکو د دین او دنیا خیر دی، هغه ټولو هغو عبادتونو ته شامل دی چې د الله رب العالمین لپاره پر بندګانو واجب دي لکه: لمونځ، زکات، او هغوی ته مالي، اقتصادي، ټولنیزې، سیاسي، جنګي او سیمه ییزې روا او ناورا او داسې نورې معاملې بیانوي، کومې چې د انسان د ژوند او آخرت غوښتنې دي.

او دغه شریعت د خلکو له دینونو، وینو، عزتونو، مالونو، عقلونو او نسلونو څخه ساتنه کوي، هغه ټولو فضیلتونو او نېکیو ته شامل دی، له هرې بدۍ او شر څخه ډارول کوي، انساني کرامت، منځلارۍ، عدل، اخلاص، پاکوالي، باور، مینې، د خلکو خیر غوښتنې، وینې خوندیتوب، هېوادونو ساتنې، له حق پرته د خلکو د وېرې او ډارولو نارواوالي ته بلنه کوي، او رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) د تېري او فساد د هر صورت او شکل او خرافاتو، گوښه والي او رهبانیت پر وړاندې جنگ و.

اورسول محمد -(صلی الله علیه وسلم)- دا خبره په ډاگه کړه چې الله د انسانانو نارینه او ښځینه و ته درنښت ورکړی، د هغوی د ټولو حقوقو کفالت یې کړی، هغه یې له خپلو ټولو اختیاراتو، کړنو او تصرفاتو په اړه مسؤول گرځولی دی، او د هغه کار مسؤولیت یې ور په غاړه کړی

چې ځان یا نورو ته زیان ورسوي. نارینه او ښځینه یې د ایمان، مسؤولیت، سزا او بدلې له اړخه برابر ګرځولي دي، او په دغه شریعت کې ښځینه ته د مور، مېرمنې او خور په توګه ځانګړې پاملرنه شوې ده.

او هغه شریعت چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) ورسره راغلی، هغه د عقل ساتنې او ټولو هغو شیانو له ناروااوالي سره راغلی چې عقل خرابوي، لکه د شرابو څښل، نو اسلام؛ دین رڼا بللی چې عقل ته یې لار روښانه کوي، تر څو انسان د خپل پالونکي عبادت په بصیرت او پوهه ترسره کړي، او اسلامي شریعت د عقل شان لوړ کړ او هغه یې د تکلیف مدار وګرځولو او له خرافاتو او بت لمانځلو څخه یې آزاد کړ.

اسلامي شریعت د صحیح پوهې درناوی کوي، او له نفسي غوښتنو خالي پوهې ته هڅوونه کوي، په ځان او نړۍ کې د فکر او غور کولو ته بلنه کوي، د پوهې سمې

علمي پايلې له هغه څه سره په ټکر کې ندي چې رسول (صلی الله علیه وسلم) ورسره راغلی دی.

او په شريعت کې له خلکو څخه د يو ځانګړي جنس له بل جنس سره توپير نشته، يو ټبر پر بل غوراوی نلري، بلکې ټول د هغه د حکمونو پر وړاندې برابر دي، ځکه خلك د اصل له پلوه ټول سره برابر دي، يو جنس پر بل جنس غوراوی نلري، او نه يو ټبر پر بل لوړوالی لري مګر د ځان ساتنې (تقوا) له مخې، او رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) دا خبر ورکړی چې هر بچی پر فطرت پيداکيږي او هيڅ انسان ګناهکار يا د بل ګناه په ميراث وړونکی نه پيداکيږي.

په اسلامي شريعت کې الله توبه روا کړې ده چې هغه: د انسان خپل پالونکي ته ورګرځېدل او د ګناه پرېښودل دي، اسلام مخکې ګناهونه له منځه وړي؛ او توبه هم مخکې ګناهونه له منځه وړي، نو د خلکو په وړاندې د

انسان خپلو گناهونو منلو ته اړتیا نشته، په اسلام کې د انسان او الله ترمنځ اړیکه نېغ په نېغه وي، هېڅ‌چاته اړتیا نه وي ترڅو ستا او د الله تر منځ واسطه شي، اسلام منع کوي له دې څخه چې موږ له انسان څخه الله جوړ کړو او یا یې له الله سره په ربوبیت او الوهیت کې شریک کړو.

له کوم شریعت سره چې رسول محمد - (صلی الله علیه وسلم) - راغلی، هغه د هر مخکېني شریعت ناسخ دی، ځکه له کوم شریعت سره چې محمد (صلی الله علیه وسلم) د الله له لوري راغلی هغه تر قیامته د تر ټولو وروستی شریعت دی او د ټولو خلکو لپاره دی؛ نو له همدې امله یې مخکېني منسوخ کړل، لکه څنگه چې مخکېني ځیني پر ځینو منسوخ شول، اوس الله پاك له اسلام پرته بل شریعت نه مني او له هغه اسلام پرته بل دین نه مني چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم)

ورسره راغلی دی، او څوک چې له اسلام پرته د بل دین پیروي کوي هیڅکله به ترې ونه منل شي، او څوک چې د دغه شریعت د حکمونو د تفصیل پېژندګلوي غواړي؛ نو په هغو باوري کتابونو کې یې دې ولټوي چې اسلام تعریفوي.

د اسلام د شریعت موخه هغه څه دي لکه د ټولو الهي رسالتونو موخې: چې حق دین انسان لوړوي، نو یوازې د رب العالمین؛ الله بنده کیږي، د انسان، مادې او خرافاتو له بندګۍ یې آزادوي.

پرته له شکه د اسلام شریعت د هر ځای او زماني لپاره وړ دی، هیڅ داسې څه پکې نشته چې د انسان له سمو ګټو سره دې په ټکر کې وي، ځکه هغه د داسې الله له لوري را نازل شوی چې هغه پر هر هغه څه پوهیږي چې انسان اړتیا ورته لري، انسانان په خپل ځان کې داسې سم شریعت ته اړ دی، چې ځینې یې له ځینو سره ټکر نه

وي، د بشريت لپاره اصلاح کوونکی وي، يو انسان له بل انسان څخه نه وي جوړ کړی، بلکې د الله له لوري راغلی وي، خلك د ښېګڼې او سمې لارې ته لارښوونه کوي، کله چې هغه غاړه کېږدي؛ نو چارې يې سمې شي او ځيني د ځينو له تېري څخه خوندي شي.

❖❖❖

◆ پر وړاندې يې د دښمن دريځ د هغه په حقانيت گواهي ورکوي◆

په دې کې هيڅ شک نشته چې هر نبي دښمنان لرل چې له هغه سره يې دښمني کوله او د هغه د بلنې په لاره کې به درېدل او خلک يې له ايمان راوړلو څخه راگرځول، همدارنگه رسول محمد (صلى الله عليه وسلم) په خپل ژوند کې او له مرگ وروسته ډېر دښمنان لرل، او الله د هغوی ټولو پر خلاف د خپل نبي مرسته وکړه، او له هغوی د زياتو شاهدي په تواتر سره مخکې او وروسته راغله، چې هغه نبي دی او دا چې هغه له داسې څه سره راغی چې مخکېني نبيان عليهم السلام ورسره راغلي وو او هغوی پر دې پوهېدل چې هغه حق دی، خو له هغوی ډېری د زياتو خنډونو له امله له ايمان راوړلو راگرځېدل

لکه د رياست مينه او له ټولنې وېره او يا د هغه مال له لاسه ورکول چې له خپلې دندې يې ترلاسه کاوه.

او ټولې ستاينې يوازې د مخلوقاتو پالونکي الله لره دي.

❖❖❖

ډاکټر استاذ محمد بن عبد الله السحيم ليکلی دی.
د اسلامي زده کړو څانګه کې دعقيدې پخوانی استاذ
د ملك سعود پوهنتون د تربيې پوهنځی
رياض، شاهي سعودي عربستان.

فهرست

د اسلام رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) 1
د هغه نوم، نسب او هغه ښار يې چې پکې زیږیدلی او لوی شوی دی 2
مبارک واده له مبارکې مېړمنې سره 4
د وحې پیل 5
رسالت یې 17
د هغه د نبوت دلایل او نښې نښانې................................ 22
هغه شریعت چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) ورسره راغلی دی..... 27
پر وراندې یې د دښمن دریځ د هغه په حقانیت ګواهي ورکوي 34